



Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

OM AT FINDE SIG SELV

Tale til sommerholdet ved afslutningsfesten 29.-9. 1950.

De fleste af jer har en dag i 11-13-15-års alderen gjort følgende opdagelse: Jeg har et selv! Jeg er mig selv en gåde! Nogle blev forundrede, nogle forskrækkede, nogle gav sig måske ligefrem til at græde, fordi de opdagede, at de havde så ustyrligt et selv. Mange af jer har siden da haft et farligt besvær med at holde styr på selvet og er endnu den dag i dag ikke kommet jer af det chok: Jeg har et selv! Når jeg vil til den ene side, rykker selvet til den anden side. Når jeg vil op, vil det ned. Når jeg vil finde det, så gemmer det sig. Og når jeg vil glemme det, så står det og hamrer på døren.

Det, jeg nu har skildret, er overgangen fra barn til voksen. Den dag, barnet bliver sig selv et problem — ikke bare har problemer, men sig selv et problem — da er det ikke længere barn, men på vej til at blive voksen. For os voksne gælder det nemlig, at vi kan være os selv bevidst. I en vis forstand kan vi stå uden for os selv og bedømme os selv.

Vi kan beundre os selv, ryste på hovedet ad os selv, fortvivle over os selv, fælde dom over os selv.

Nogen vil måske sige: Ja, det er min store ulykke, at jeg er mig selv bevidst! Men her må vi huske på, at sådan har Gud nu skabt os, og det har han nok sin plan med. Det forøger ganske vist vore vanskeligheder og gør det hele mere kompliceret. Men det giver os også en chance for at blive selvstændige, chance for at kunne ære og lovprise Gud bevidst og opfindsomt.

I vor kamp for at komme til rette med os selv i de voksnes verden kan vi imidlertid afspores. Vi kan miste os selv ved at blive afhængige af andre og betragte andre som højeste domstol. Det viser sig ved, at vi alle, næsten inden vi begynder at tænke, spørger os selv: Hvad tænker de andre om dig? Og hvad de andre tænker, eller hvad vi tror, de tænker, det spiller en mægtig rolle for os. Faren er, at de andres dom bliver højesteret.

Hvordan virker det nemlig? Jeg vil give nogle eksempler:

I har været på højskole. Når I kommer hjem, vil der blive snakket om jer, veninder, naboer, spejdere, de andre i KFUK o. s. v. Kan man nu mærke på hende, at hun har været på højskole? Føler hun sig finere end os andre? Er hun dygtigere til at holde andagt? Kan man mærke, at hun har fået horisont? Nu burde man kunne forlange noget mere af hende o. s. v.

Pas på! siger jeg. Jeres ærlighed og naturlighed står i fare! I fristes så let til at sige: Ja, jeg skal rigtig vise dem, hvor meget det har gavnet! Og så går man hen og bliver en, der lever for at vise sig, en stræber, der søger at være andre til behag, ikke helt ærlig og ikke helt naturlig.

Nej, i stedet for bør man spørge: Hvad mener Gud om mig? Hvad forlanger Gud af mig? Det er det, det kommer an på.

Eller I kommer til et sted, hvor I skal være sammen med folk af en helt anden slags end jer selv. Så kan det gå sådan, at I pludselig bliver klar over, at man går og hvisker i krogene om jer: Hun er kedelig! Hun har alt for alvorlige interesser! Hun bilder sig vist noget ind, fordi hun har været på højskole. Hun har gammeldags idealer. Hun er skrækelig milieu-præget. Hun er, til trods for at hun har været på højskole, ikke virkelig dannet. Hun har ingen eksamen, kan kun en lille smule engelsk o. s. v. — Det kan gå jer så galt, at I kan komme til at føle det, som om I vandrede i en stadig krydsild af kritiske blikke.

Pas på! siger jeg igen. Ærligheden og naturligheden er i fare. Hvor let fristes man ikke til at krybe i et musehul af bare angst. Eller man forskanser sig i en krampagtig følelse: »La' dem snakke! Inderst inde føler jeg mig dog højt hævet over dem.« Og så kapsler man sig ind i en skal af foragt. Eller også giver man efter, søger på enhver mulig måde at blive som de andre, tale som de andre, tænke som de andre, klæde sig som de andre. Måske bliver man en pjattegås, eller måske en litteratursnob for at demonstrere, at man har kultur.

Men det gælder om at få det rette forhold til sit milieu. Lad os sige, at I kommer hjem til et knaldrødt milieu. Når man nu selv er lyserød, hvad så? En vil føle sig fristet til at blive knaldrød, en vil føle sig fristet til at blive græsgrøn, og en vil måske forsøge at blive både grøn og rød. (Dette sidste lykkes nu ikke, for grøn plus rød giver grumset). Men sæt nu, at ingen af delene er rigtig. Sæt nu, at det er Guds mening, at man skal være violet!

Ja, og så er der dem, der går og sørger over, at de, som selv er lyserøde, ikke er født knaldrøde og overhovedet ikke kan blive det. Og selv om de har været på højskole, går de alligevel stadig og sammenligner sig selv med andre. O, det er slemt at leve, når man stadig sammenligner sig selv med andre, ja, det er en forbandelse. Man finder ikke sig selv.

Man finder først sig selv, når Gud bliver højesteret. Luther i Worms, han havde fundet sig selv, for han erklærer, at han er bun-

det af Guds ord og sin samvittighed. Så er han ikke bange, hverken for djævlé eller sne-dige kardinaler eller magtbegærlige stormænd. Han havde opdaget, hvor fri man er, når man er bundet til Gud.

Gud som højesteret, øverste domstol, han, hvis mening jeg retter mig efter. Gid det må komme til at gælde for jer også. Det vil komme til at betyde et helt nyt og sundere forhold til de andre. Det vil udrydde angsten for de andre, afhængigheden af de andres meninger, eller foragten for andres meninger. Men det vil ikke gøre jer ligeglade med andre. Det vil gøre jer villige til at ofre no-

get for andre. Det vil gøre jer frie til at kunne søge råd hos andre, nemlig hos dem, som I ved holder af jer. Det vil gøre jer villige til at lytte efter, om Gud mon skulle tale til jer gennem andre.

Gud som højesteret. Det vil nok ikke få jer til at få store tanker om jer selv; ja, det vil måske føre jer til det samme, som en stor englænder F. D. Maurice lærte: at hvile jer i og glæde jer over, at I finder mere godhed og kærlighed hos andre end hos jer selv.

Gid I må finde jer selv — stående overfor Gud — og med Jesus ved jeres side!

Hieronymus Zeuthen.

Mindeord.

Den 28. september blev tidligere lærerinde v. H.u.H. frk. Budtz Christensen begravet på Holmens kirkegård. Vi bringer referatet således som det er skrevet af Elna Munck (elev fra sommeren 49).

Kinamissionær, cand. mag. *Guðrun Budtz Christensen* bisattes i går fra Holmens kirkegård. Kapellet var fyldt til sidste plads af frøken Budtz Christensens familie og mange venner. Kisten var smykket med et væld af chrysanther, nelliker og roser. Rundt om kisten og langs kappellets gang lå et væld af buketter og kranser i alle efterårets skønne farver. Mange af kransene var signeret, således havde lærerindernes missionsforbund, Haslev udvidede højskole, Ribe seminarium, Danmarks kristelige studenterforening og DMS sendt smukke kranser.

Efter salmen »Med sorgen og klagen holdt måde« talte sognepræst *H. P. Honoré* smukt og personligt om frøken Budtz Christensen. Når de gamle profeter lyttede til Gud, lød der noget til dem, som de bragte videre til andre, sagde pastor Honoré. Det er det, der gør, at vi kan samles om Guðrun Budtz Christensens kiste i dag med en blanding af sorg og frimodighed. Hvis vi er stille og lytter, vil der lyde noget, der kan blive os til hjælp og trøst. Vi er ikke alene. Gud har selv givet os lov til at lytte til dette budskab. Frk. Budtz Christensen lyttede også til Gud. Hun byggede sit liv på ordet om syndernes forladelse. Vi ved, at det blev afgørende for hele hendes liv.

Da hun mødte kaldet, var det svært for hende, alt det, hun måtte igennem. Det greb os, der kendte denne stille pige, som ikke sagde meget, men hvis få ord fik vægt, når hun fortalte, hvor svært det var for hende at

rejse fra sit hjem, som hun holdt meget af, og når hun talte om at være lydlig mod kaldet. Hun måtte igennem det altsammen og gik kaldets vej. Da forholdene blev sådan, at hun ikke længere kunne være derude, og hun måtte søge noget nyt herhjemme, var det ordet fra Gud, der holdt hende oppe. Jeg tror, Gud har tænkt sine tanker — også med at kalde hende hjem nu. Vi har den tryghed, at dette trods alt er rigtigt. Gud har set dybere end vi.

Jer, der stod hende allernærmest, havde vi blot et ord, der kunne tage jeres sorg bort, ville vi sige det, men vi er så afmægtige. Der kan også lyde noget fra Gud, der kan blive til fred og hjælp for jer.

Efter salmen »Du Herre Krist« talte ge-

neralsekretær pastor *Rendtorff*, DMS, ud fra Paulus' brev til Romerne, 10. kap. Pastor Rendtorff fremhævede frøken Budtz Christensens nidkærhed for at forkynde det gode budskab og hendes store arbejde i Manchuriet og mindedes hendes arbejde i kristelig akademisk forening. Vi mærkede, det lå hende på sinde at få gjort et missionsarbejde blandt de unge.

Pastor H. P. Honoré forrettede jordpåkæstelsen. Ved graven takkede pastor F. Paludan, Hjermind. Han mindedes frøken Budtz Christensen som den gode kammerat og ven, hun havde været for medlemmerne af Danmarks kristelige studenterbevægelses vennekreds.



Se rigtig efter på ovenstående billede; der er nok en hel del mennesker, som I kender. Det er vore gæster fra 2.—5. oktober, i hvilke dage vi havde Indre Missions højskolars årsmøde. Sidste år var vi på Tommerup højskole, hvor en stor mængde norske samt nogle svenske og finske højskolefolk var Dan-

marks gæster. I år var det blevet vor tur at have mødet, og det var et par fornøjelige og gode dage, vi tilbragte sammen. Det vil føre alt for vidt at referere dagenes foredrag og forhandlinger, men I kunne jo da få programmet, der giver antydning af, i hvilket plan vi bevægede os.

Mandag kl. 20: pastor C. Bartoldy »Verden og vi«; derefter aftenkaffe og forhandling.

Tirsdag kl. 9,15: rektor Gunnemo: bibeltime.
Emne: »Frimodighed«.

Kl. 10,30: kordegn Kofoed: »Nutidsungdom«. Indleder til forhandling.

Kl. 15,00: forstander Møller, Tommerup:
»Det kristelige islæt i dansk litteratur«.

Kl. 16,30: K. Møller Pedersen, Haslev:
»Danskundervisningen« med påfølgende forhandling.

Om aftenen generalforsamling, kaffe og:
Lidt Haslev-historie ved forstander H. Thorlø.

Onsdag kl. 9,15: forstander Magelund: »Humanismen og det kristelige livssyn«.

Kl. 10,30: forstander I. Christensen, Haslev:
»Menneskets tilstand og tidernes foranderlighed« med påfølgende forhandling.

Kl. 13,30: udflugt over Gisselfeld, Faxe kalkbrud, Vemmetofte til Stevns klint og hjem over Karise med ophold ved Bregentved.

Kl. 20: altergangsgudstjeneste.

Kl. 21: afslutning m. kaffe, musik og oplæsning, sang, taler til den mørke midnat.

Kan I så se, at vi bestiller noget, også når det er os selv, der må sidde på skolebænk, og så har jeg endda ikke medtaget spiseprogrammet; men også det blev nøje fulgt af alle — ca. 90 — deltagere. Nå, som sagt, vi havde et par gode dage og sender hermed vore gæster ud over landet en hilsen med tak, fordi de mødte så talstærkt op.

N. P. P.

Pas på troldene!

En grim lille trolde der ligger på lur.
Langt inde i hulen den hviler.
En dag får den pludselig lyst til en tur
og fremad mod åbningen iler.

Og nu uden varsel og mindste bud
med fræk og anmassende snude
farer den fremad som et skud
og grisser på vejen derude.

Den rækker tunge så fæl og styg,
så slår den rynker på snuden.
Truer med labben og skyder ryg
og sætter i med en tuden.

Hvad der i forvejen herskede mildt
svandt nu og blev kun til skygger.
Trolde de tænker i ondskab så snildt.
I mørket der bedst de sig hygger.

Pludselig tændes et strålende lys,
og trolde den farer tilbage.
I hulen den sidder og ryster i gys.
Kun lyset kan trolde jage.

Alle små trolde de har deres gem,
i dybet der går deres gange.
Er lyset blot tændt, de kommer ej frem;
thi lyset gør trolde bange.

Daisy Zeuthen,

Troens blomster

At tro det er at bære
et forår i sit sind,
hvor blomster fagre, kære
i sjælen skyder ind.

Hengiven i det stille
de ser mod lyset op.
Og lyset gør dem milde
fra evighedens top.

En storm der snart kan komme
så bidende og hård.
Når suset det er omme,
de mere ranke står.

Og regnen ned kan tromme
og slå så ondt og vildt.
Når slaget det er omme,
de nikker mere mildt.

I lysets strålearme
trygt troens blomster står.
Af lyset kraft og varme
evindeligt de får.

Daisy Zenthen.

Skolen i sidste halvdel af september.

18. havde vi besøg af 16 studenter fra Gøttingen. De var i Danmark på studierejse og fik lejlighed til at se en højskole i funktion og til en diskussion om emnet højskole.

19. gæstedes skolen af 30 deltagere i den internationale husmoderkongres i København.

22.—23. var skolen vært for 22 teologiske kandidater fra pastoralseminariet. Udover den sædvanlige diskussion — denne gang om emnet »præst og lægmand« — blev der lejlighed til en del frit samvær og to-tre-fire mandssamtaler; det var et hyggeligt og fornøjeligt besøg.

27. holdt sekretær, pastor Dirks fra København foredrag om den ny stat Israel.

29. Afslutningsfest.

Ja, tænk så er også dette sommerhold gået over i historien. Vi har gjort den samme erfaring som så ofte før, at 5 måneder på en højskole er en liden tid, som altså nu er forbi; vi sluttede naturligvis med en dejlig fest, der begyndte kl. 17,30 med afskedsmiddagen, ved hvilken pastor Bartoldy holdt en lille humoristisk tale for damerne.

Kl. 19,00 samledes vi i foredragssalen, ko-ret sang og Zeuthen holdt afskedstalen, der på opfordring af eleverne gengives i dette nr. af bladet. Derpå fik lærerstaben — forstanderen iberegnet — lejlighed til at se, hvordan eleverne tænkte sig et lærermødes forløb; det må siges, at de optrædende havde afluret deres elskelige lærere adskillige karakteristiske pudsigheder; det var »faktisk godt gjort«, som en af skolens lærere i svunden tid ofte sagde. Skuepladsen forlagdes derefter til spis-salen — som bekendt et af skolens mest elskede rum —; her vekslede sang og tale til det af hensyn til afrejsen var nødvendigt at

holde op. Staben talte og takkede, eleverne talte, takkede og uddelte gaver, hvorved de ganske overtraf staben, der ingen gaver uddelte. Et par af gæsterne, landstingsmand, forpagter Krarup og bankdirektør Bang havde også ordet for at give de bortdragende en hilsen med på farten til gamle eller nye omgivelser.

N. P. P. sluttede festen og hele elevflokket gik til toget for at tage rigtig afsked med de kammerater, der allerede om aftenen skulle forlade Haslev. Næste dag stod så i det store opbruds tegn, og nu er flokken spredt i alle retninger. Vi siger endnu en gang tak for samværet og ønsker jer alle lykke på vejen og Guds velsignelse over fremtiden.

N. P. P.

Vinterskolen

står praktisk talt på fuldt hus. Vi har plads til nogle få mænd; men sig til dem, der tæller på knapperne, at vi meget snart må ringe sidste gang.

Lærerstabens

Efter snart fem års dygtigt arbejde ved skolen har lærer Zeuthen meddelt, at han vil søge præsteembede. Imidlertid er der ikke endnu sket nogen indstilling, så vi regner med, at Zeuthen bliver indtil videre.

Ny lærerkraft til skolen.

Som lærer til vinter er antaget cand. theol. Christian Bærentzen, Holte. B. er født 1921, var først bankassistent i landmandsbanken, før han begyndte at studere teologi. I januar 1949 blev han cand. theol., hvorefter han blev hjælpepræst hos pastor Georg Bartoldy, Eliaskirken. Under hele studentertiden har han været delingsfører i FDF, og som hjælpepræst på Vesterbro. Efter embedseksamen har han

også studeret et år i England og Frankrig.

Vi byder hr. Bærentzen velkommen til arbejdet på skolen i vinter.

Johs. M.

Elevmøder.

Holstebro: 22. oktober.

Hvidbjerg: 22. oktober.

Se programmet i septembernumret.

Herning.

Søndag den 29. oktober:

Kl. 14,30 foredrag v. lærer Ax. Nielsen.

Kl. 15,30 kaffe — frit samvær.

Kl. 17,00 afsl. v. lærer Møller Pedersen.

Kl. 20,00 møde i missionshuset ved lærerne Sv. R. Jensen og Ax. Nielsen.

Se annoncen i de lokale blade.

Velkommen alle!

P. u. v.:

O. Vestergaard Poulsen.

Vandremapper.

»Brevduen« 1923 v. Marie Pedersen, Gadstrup, kr. 15,00.

»Holger Danske« 40—41, v. H. Birkelund Nielsen, Skive, kr. 14,18.

Tak for kontingent og bestillinger af P. P. bogen.

Tak for mere kontingent og bestillinger.

N. P. P.

Haslevkredsen i København (H.u.H.)

har møde på K. F. U. K., St. Kannikestræde 1. nov. kl. 20. Forstander Magelund taler. Alle gamle elever er hjertelig velkommen.

P. k. v.

Emma Augustinus.

Bestiller I noget

på H.u.H. i oktober, når der ingen elever er, tænker nok en og anden af vore gode venner ude i landet Svaret lyder: Ja, det kan I være stødt på.

Skolen får en omgang fra kælder til kvist, her skal være fint, til det ny vinterhold rykker ind, derfor sæbes, skrubbes og skures her dagen lang.

»Vi går på med krum hals«, siger damerne, »det er rart at være færdig i lidt god tid, så vi kan få et par dage at trække vejret i, inden vinterslaget begynder.«

Det når de også nok, og det være dem vel undt. Plan i tingene og skub i arbejdet er gode ting og fortjener sin belønning.

Og så skal sommerens afgrøder i hus. Gulerødder, kål, æbler og pærer bringes hver til sit sted, de skal gemmes for at sætte liv og afveksling på vinterkosten. Ja, inden længe skal også gartnerens tykke porer og trinde sellerier op af den sorte jord og måske ned i den igen. Jo, Ramskov og Nielsen har også noget at se til, og så er de desuden ude med økse og sav, der skal gøres »lyst i vor skov« både her og der. Det pynter, det giver lys og luft og varme — mindst to gange.

»Ja, du snakker dig fra det, lille redaktør«, tænker min skeptiske læser, »men I, forstanderen, lærerne, jer hører vi intet om, mon ikke I går og pjækker den«. Ak, nej, tro ikke det. Det er bare af ren og skær beskedenhed, at jeg gemmer os til sidst. — I ved jo nok, hvad man gemmer til sidst.

Hør nu her. Først havde vi det omtalte højskolemøde, så snakkede vi lidt om vinterskolen og drog så ud på farten. Forstanderen er i Norge — de skal jo også af og til høre et godt ord deroppe — og der er høj luft og nok af den til gavn for så vel lunger som hjerne.

Vi andre laver den i Danmark, holder tre dage på højskole og andet nyttigt. Zeuthen har gæstet den fede lille ø, Ærø, Axel Nielsen og N. P. P. har turet i Jylland og på Fyn. Tænk, ganske uventet rendte de to kolleger på hinanden på en liden bakke på Fyn med herlig udsigt over Helnæsbugten og Axel Niensens barndomshjem. Ja, Danmark er et lidt land, og Fyn er kun en lille del af det, men var bemeldte ø ikke, havde der ikke været noget Dan-

mark, så var jyderne blevet tyskere og sjællænderne svenskere. Det sagde i hvert fald en meget troværdig mand på Fyn til mig, og så må det jo passe.

Desårsag har også N. P. med familie besluttet at holde ferie i den kommende uge på dette Danmarks bindeord eller bindeled, hvad vi nu skal kalde det.

Resten af vore udfarer kender I fra bladet. Og så skal her jo også føres regnskab, kikkedes på girokort, holdes øje med præsteindstillinger o. s. v.

Zeuthen har fået to gode indstillinger i de sidste dage, men endnu er appelsinen ikke faldet i den vorde velærværdigheds hat, det gør den dog desværre nok snart.

Nå, kan I så se, vi sidder ikke eller ligger og daser i oktober, men lever med og er vågne.

Stor hilsen, barket håndslag,
N. P. P.

Hallo! Aarhus kalder 1944—45

Kære kammerater.

Som de fleste af jer sikkert ved, har vi i nogle år samlet en flok kammerater til fest 1. søndag i advent, og vi vil gerne forsøge i år igen, men da det kniber lidt med adresserne efterhånden, sender vi indbydelsen gennem bladet, den gælder alle, der har tid og lyst til at gæste os søndag den 3. dec. Det var morsomt, hvis vi kunne mødes med en god flok.

Nic kommer og fortæller oplevelser fra Palæstina, og hvis vi bliver så mange, så vi kan være bekendt at bede lærer Pedersen tage turen herover, så har han lovet at komme og være sammen med os.

Vel mødt! Kom så tidligt I kan, så vi kan få en god, lang dag. Hvis nogle har lyst at komme lørdag aften og selv kan skaffe natlogi, skal I være velkommen til det, forplejningen skal vi nok sørge for. Indmeldelse senest 15. november.

På gensyn.
Overby og Engelbjerg,
Reventlowsvej 8¹,
Viby, J.

Kolding højskolekreds

Lørdag den 28. oktober kl. 20 taler lærer Møller Pedersen, Haslev højskole, på KFUM. Emne: Er det skumning eller gry? Alle er velkommen.

P. u. v.: Tage Sanden.